

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Poniedziałek dnia 15 Sierpnia r. s. 1823 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Ostatnia data gazet sankt-petersburskich jest dnia 3 sierpnia.

Jego Cesarska Wysokość Cesarzewicz Jegomość i Wielki Xiążę, KONSTANTY PAWŁOWICZ, d. 15 lipca, o godzinie 5tej zrana, raczył przybyć do *Lucka*, przejeżdżając z *Brześcia-Litewskiego* do obozu 25tej dywizyi pieszej oddzielnego korpusu litewskiego, w powiecie dubieńskim, pod wsią *Berebach*, rozłożonego, i po zmianie koni w dalszą udał się podróż. Po ukończeniu tegoż dnia przeglądu, Jego Wysokość w powrocie, powtórnie przejeżdżał to miasto, nazajutrz o godzinie 9tej zrana, i udał się traktem do *Włodzimierza-Wołyńskiego*. Takż d. 15 lipca Jego Wysokość przybył do wsi *Choszczy*, gdzie był powitany przez dowódcę 25 dywizyi pieszej, Jenerał Majora *Gogela*, dowódców brygad i półków, tudzież przez Gubernatora Cywilnego *Wołyńskiego*. O godzinie 5 z południa Cesarzewicz Jegomość raczył oglądać 25tą brygadę artylleryi, i z celnego jej strzelania, regularności obrótów i sprawności, wielce był zadowolony. Nazajutrz o godzinie 4tej zrana Jego Cesarska Wysokość raczył oglądać 25tą dywizyą pieszą i oświadczył zupełne swe zadowolenie, za odznaczającą się czystość i równość w ubiorze, płynność, spokójność i regularność w poruszeniach. Tegoż dnia wszyscy PP. Jenerałowie, Dowódcy brygad artylleryjskich i półków, zaproszeni byli do stołu Jego Cesarskiej Wysokości. Tegoż dnia przybywszy o godzinie 7mej wieczorem do *Dubna*, raczył Jego Cesarska Wysokość udać się prosto do kommissyi tutejszego kommissoryatu, gdzie obejrawszy kommissoryatskie rzeczy, oświadczył swe zadowolenie ze znalezionej regularności i czystości; potym oglądał szpital póiku pieszego wołyńskiego, i był nader zadowolony ze znalezionej we wszystkim regularności. Potym Jego Cesarska Wysokość raczył łaskawie odwiedzić właściciela tego miasta, Xiążęcia *Lubomirskiego*, u którego czas niejaki zabawiwszy, wyjechał na powrót przez *Luck* do *Warszawy*, w pożądanym stanie zdrowia.

Rządzący Senat na Powszechnem Zebraniu Departamentów Sanktpetersburskich słuchali: wniesionej przez Ministra sprawiedliwości, Pana Jenerała *Piechoty* i Kawalera, Xiążęcia *Dymitra Iwanowicza Łobanowa-Rostowskiego*, dla należytego wykonania, kopii NAYWYŻEY potwierdzonej opinii Rady Państwa w brzmieniu: „Rada Państwa na Departamencie praw i na Powszechnem Zebraniu rozważała przełożenie Powszechnego Zebrania Departamentów Sanktpetersburskich Rządzącego Senatu w tej rzeczy: czyli wybierać do niższych obowiązków tych ze szlachty, którzy, postąpiwszy z kandydatów na miejsca wybranych urzędników, dosłużyli w nich resztę czasu trzyletniego terminu? Sprawujący wtedy Ministerium spraw wewnętrznych przedstawił do 1go Departamentu Rządzącego Senatu, iż przez NAYWYŻEY potwierdzoną opinią Rady Państwa, objętą w Ukazie Rządzącego Senatu z dnia 31 marca 1820 roku, postanowiono: obywateli stanu szlacheckiego, którzy, będąc wybrani, nie wysłużyli w wyższych obowiązkach zupełnych trzech lat, przeznaczać i do niższych, moe zaś NAYWYŻEZO rozkazu, z dnia 5 listopada 1778 roku, nastalego na 19ty punkt dokładu, iżby szlachta na niższe urzędy wybierani nie byli, stosować jedynie do tych, którzy wysłu-

żyli zupełne trzy lata w wyższych urzędach z wybornu. Cel tego postanowienia, jak się z samey opinii Rady Państwa okazuje, w tém się zawiera, iżby z jednej strony szlachcie, którzy zupełne trzy lata w wyższych urzędach wysłużyli, czynić sprawiedliwą nagrodę, z drugiej zaś, położyć tamę do uchylania się pod różnemi pozorami od służby z wyboru. Teraz w niektórych guberniach zdarza się zapytanie: czyli mają podpadać wspomnianemu postanowieniu ci ze szlachty, którzy, postąpiwszy z kandydatów na miejsca wybranych urzędników, albo po oddaleniu się tych ostatnich, albo dla niewyścia ich do obowiązkow, i nie uchylając się od nich, dosłużyli całą resztę czasu trzyletniego terminu, za nadejściem zaś nowych wyborów, pozostali swoli szlachty wolnymi; a następnie niemogącymi na ten raz wysłużyć zupełnych trzech lat? Sprawujący ministerium spraw wewnętrznych, nie znajdując w przytoczonym wyżej postanowieniu Rady Państwa, wyraźnego na to pytanie wyjaśnienia, przedstawił je na rozpatrzenie Rządzącemu Senatowi, kładąc ze swojej strony, iż sprawiedliwa byłoby rzeczą postanowić; ażeby szlachtę, którzy z kandydatów postąpili na miejsca wybranych urzędników, jeżeli w wyższym stopniu wysłużyli ciągle dwie trzecie trzyletniego terminu, na niższe urzędy nie wybierać; ale się to rozumie w takim tylko zdarzeniu, kiedy kandydaci do tych obowiązkow postąpią za oddaleniem się, albo dla nieprzybycia wybranych na nie urzędników, nie zaś dla jakowego czasowego tylko tych ostatnich oddalenia się, albo dla innych jakich przyczyn. Rządzący Senat, jak w 1szym Departamencie, tak i na Ogólnem Zebraniu, zgodnie z przedstawieniem Zarządzającego Ministerium spraw wewnętrznych, postanawia: szlachtę, którzy postąpili z kandydatów na miejsca wybranych urzędników, jeżeli w wyższym stopniu przesłużą ciągle dwie trzecie terminu trzyletniego, do niższych urzędów nie wybierać, rozumiejąc jednak w takim tylko zdarzeniu, kiedy kandydaci do tych obowiązkow postąpią za oddaleniem się, albo dla nieprzybycia do nich urzędników wybranych; z którem to postanowieniem Rządzącego Senatu i Minister Sprawiedliwości zgadza się. Rada Państwa, znajdując postanowienie Rządzącego Senatu w tej rzeczy z prawidłami zgodnem, przez Opinią postanawia: one utwierdzić. „Na autentyku napisano własną JEGO CESARSKIEY MOŚCI ręką tak: *Ma być podług tego*“ Carskie-Siele, dnia 10 kwietnia 1823 roku. ROZKAZALI: o powinnem tej NAYWYŻEY konfirmowanej Opinii Rady Państwa wykonaniu, zalecić Gubernatorom Cywilnym i wszystkim miejscom urzędowym przez Ukazy, również przez Ukazy dać wiedzieć PP. Ministrom, Kontrolerowi Państwa, Wojennym Jenerał Gubernatorom, Wojennym Gubernatorom, zarządzającym i cywilnym sprawami, Jenerał Gubernatorom i Naczelnikom miast; a do Departamentów Rządzącego Senatu i do Powszechnego Zebrania Moskiewskich Departamentów, również i do Najswiętszego Rządzącego Synodu przesłać uwiadomienia. Dnia 11 lipca 1823 roku.

Kurs petersburski d. 31 lipca: dukat hollenderski nowy 11 r. 75 kop. Zmiana złota 2 r. 88½ kop. Zmiana srebra 2 rub. 70¼ kop.

Nieustający dochód kommissyi umorzenia długów: 68 assygn. - po - - 102 - } procentow
68 brzęczącą monetą - - 98 - }
58 takż - - - - - - - }

AUSTRYA:

Wiedeń dnia 24 lipca.

(z *Gazety le Conservateur Impartial*.)

Podług rapportu dodatkowego z *Konstantynopola* pod dniem 25 czerwca, *Porta* otrzymała pomyślną wiadomość, o zwycięstwie, odniesionym nad persami, przez *Kiaję Dand Baszę*. Ten dowódca, na czele 5,000 wyborowego żołnierza, posunawszy się ku znacznej twierdzy *Mendeli*, o trzy mile od *Bagdadu*, w mocy persów zostającej, wytrzymał napad i wycieczkę osady, i odparł je ze stratą 1000 ludzi w zabitych; *Kan*, który dowodził, został wzięty w niewolę; oczekiwano go co chwile w *Stambule*, gdzie będzie do 7miesiący zamknięty. Wojska tureckie wnet opanowały twierdzę *Mendeli*, i zdobyły bogate łupy w pieniądzech i w sprzętach kosztownych.

TURCYA.

Konstantynopol dnia 26 czerwca.

(z *Gazety le Conservateur Impartial*.)

Podług wiadomości, odebranych z *Archypelagu*, kapitan basza odbywa obróty z największą zręcznością, a Grecy z trudnością będą mogli mu przeszkodzić. Opatrzywszy dostatecznie w potrzeby *Negrepont* i *Kanę*, wyszedł pod żagle dla opatrzenia podobnież twierdz *Coron*, *Modon* i *Patras*. Vice-Król Egiptu nie wysłał swej floty tego roku na morze, i stara się uczynić siebie niepodległym, zaciągając wojsko regularne lądowe; ku temu celowi używa oficerów francuzkich.

WYSPY JONSKIE.

Korfu dnia 16 czerwca.

(z *Gazety le Conservateur Impartial*.)

Wszystko przybiera w Grecyi postać foremną i prawną. Rząd w postępowaniu swem już się na traf nie puszcza; porządek nastąpił po wrzawie powstania. Kray ten, tak piękny, okryły zwaliskami, zbliża się do chwili swojego odrodzenia. Zamiast tych zaciągów w *massie*, które corocznie nakazywano (coby się odnowiło jeszcze, kiedyby się nieprzyjaciel pokazał z większymi siłami), utworzono wojska 50,000 ludzi. Jeśli to jeszcze dotąd nie nastąpiło, zajmą się utworzeniem kompanii przewozowych, złożonych po większej części z mułów i koni, wychowanych w górach, a przeznaczonych do przewozu żywności i potrzeb wojennych: gdyż co do namiotów, dowódcy i żołnierze nie potrzebują zgola innego pokrycia: jak jest piękne niebo greckie.

Jest także projekt założenia wkrótce szkół publicznych; i jak tylko założone zostaną drukarnie, rząd ogłaszać będzie Europie swoje czynności.

Podatek tego roku był nałożony na dziesiątą część płodów ziemskich surowych, i postanowiono, iż wszystkie wyspy archipelagu opłacać będą krajowi też same podatki, jakich kapitan basza domagał się od nich, wyjąwszy przypadek ulgi, któreby nieszczęśliwe okoliczności wymagać mogły.

Uznano za zobopólną ugodą z Anglikami, iż opasanie brzegów greckich rozciąga się tylko w odległości na dziesięć mil od brzegów, i to prawidło ma służyć za zasadę wyroków, wydawanych przez radę zaborów admiralicyi hydryskej i ipsaryjskiej.

W tej chwili odbieramy wiadomość, że część *Tessalii*, między odnogą *Volo* i górą *Ossa*, powstała i tworzy wspólną sprawę z *Liwadyą*. Posłańcy z tą wiadomością przybyli do *Napoli-dii Romanii*.

HISZPANJA.

Madryt dnia 21 lipca.

(z *Gazety le Conservateur Impartial*.)

Wczora wybuchnął pożar w kaplicy klasztoru, stykającego się z pałacem, w którym mieszka *Xiążę Angouleme*: *J. K. W.* zwyczajem swym, udał się rano do kaplicy na mszę. Wyszędł z tamądz prawie po godzinie. Pożar trwał 24 godzin. Kościół, klasztor i wiele domów pobliskich, stało się pastwą płomieni. *Xiążę Angouleme* bawił na miejscu pożaru przez cały ciąg palenia się.

Przypisywano powszechnie, że się ten pożar

zaczął od browaru w bliskości kościoła; lecz dzisiaj wszystko przekonywa, że ta zbrodnia popełnioną została przez fakcyę rewolucyjną. Regencya kazała uwięzić 50 osób; między którymi znajduje się architekt, mocno o to posądzany. Powiadają, że władze wojskowe wyszukują jednego z oskarżonych, należącego do spisku w *Rochelli*, którego przed kilką dniami widziano przechadzającego się około kaplicy spaloney. Gazety kadyxkie donosiły także, że zaydzie w *Madrycie* zdarzenie, które zmusi francuzów do odstąpienia od oblężenia. Wiadomo także, że naczelnik geryllasów, *Empecinado*, wywiadywał się przez swoich szpiegów: azali nie zdarzyło się co w *Madrycie*? Zbliżają wszystkie te fakta, porównywiają je z sobą, a władze z nich korzystają. Lud o chciał zabijać wszystkich, trzymających się opinii przeciwnych królewskiej władzy. *J. K. W.* dał rozkaz, ażeby dla wszystkich, dawano opiekę.

Pisma, wychodzące w *Kadyxie* są następujące: *Redactor*, *Diario mercantil*, *Constitutionel*, *Espectador*, *Gaceta espanola* i *Diario de la Corte*.

Dowiadujemy się przez listy z *Gibraltaru*, iż wszczął się rozruch rojalistowski w *Ceuta*, pomiędzy skazanymi na galery. Dnia 15 czerwca podszedłszy straż potrafilo opanować bramę twierdzy; ale nie będąc dostatecznie wspieranymi, zostali otoczeni i musieli się oddać na łaskę. Komendant kazał natychmiast żostu rozstrzelać, bez sądu i spowiedzi. Ale w kilka dni potem, załoga, składająca się ze dwóch tysięcy ludzi, mając żold do połowy zmniejszony, bardzo zaczęła szemrzeć. Żołnierze grozili głośno gubernatorowi *Alvar Chacon*, odjęciem dowództwa i powierzenia go *Józefowi O'Donnell*. *Chacon* uprzedził zamach, a następny nocy kazał porwać i rzucić na brzegi *Gibraltaru*, jenerałów *O'Donnella*, *Ibarro*, *Gatzelu* i *Lacerda*. Anglicy z tém większym uszanowaniem ich przyjęli, iż trzej ostatni jenerałowie skazani zostali na wygnanie z *Walencyi* do *Ceuty*, za nienależenie do zaboystwa nieszczęśliwego *Elio*.

Uwięziono w *Kadyxie* *Rotalda*, *Megias*, i innych wydawców obmierzłego dziennika *Zuriago*, z innemi, podobnież osobami, które wywiezione będą do wysp *Kanaryjskich*.

Taż gazeta donosi z *Madrytu* pod d. 24 lipca: „Skoro tylko regencya królestwa została uwiadomioną o okropnej zbrodni, której skutkiem płomienie pochłonięły kościół i klasztor *ś. Duchy*; wnet przedsięwzięła naydzielniejsze środki, dla odkrycia sprawców. Urzędnik policyyny (*Corregidor*) madrycki, jako naywyższy naczelnik policyi, okazał całą czynność, jakiej się po jego gorliwości można było spodziewać. Uwięziono już trzydziestu dwóch ludzi, od których powzięto ważne wyznania, których sporządzono wywód słowny.

Członkowie regencyi udali się wczora do *J. K. W.* *Xiącia Angouleme*, dla wynurzenia mu boleści, z powodu tak nienawistnej zbrodni, popełnionej d. 20. Toż samo uczynili dzisiaj rano ministrowie przy *J. K. Wysokości*.

Pierwszym środkiem do zapewnienia bezpieczeństwa było, iż regencya rozkazała, ażeby wszyscy miliciani, ochotnicy i wszyscy zakonnicy sekularyzowani, którzy się schronili do *Madrytu*, niezwłocznie tę stolicę opuścili.

Niektóre z naszych dzienników zawierają list z *Rzymu* d. 12 pisany, w którym wyrażono, że półowa lekarzy powołanych do *Oyca* *ś.*, utrzymuje, iż nie ma złamania nogi, i że nieszczęśliwe upadnienie zrzadziło tylko mocną kontuzyą. Opierają swe zdanie na tém, iż nie ma ani gorączki, ani zapalenia, ani bolu, w stanie spoczynku. Gazeta *Diario di Roma* d. 19, nie wzmiankując o zdrowiu *Oyca* *ś.*, donosi tylko, że *J. Świątobliwość* mianował *X. Polidori* na jedną z pierwszych prelator.

Madryt, dnia 25 lipca.

(z *Korrespondenta Warszawskiego*.)

Uważają tu za niewątpliwą wiadomość, iż żołnierze *Villacampa*, ogłosiwszy się za stronę królewską, wodza swego do *Sewilli*, jako jeńca przyprowadzili. Dywizya jenerała *Quesady* zajmuje ciągle swoje stanowiska pod *Leganez*, o 3 mile od stolicy. W nocy z dnia 20 na 21 b. m. rozproszy-

ła bandę geryllasów, złożoną z samych niedo-
bitków w ostatnich potyczkach. Mieszkańcy z *Leganez*
działali wspólnie z wojskiem królewskim, i
zabili znaczną liczbę konstytucjonistów, reszta
wpadła w ręce oddziału jazdy francuskiej, i w ka-
wałki zrabana została, tak, iż ani jeden życia nie o-
calał. Miasta *Soria*, *Buzalanca*, *Eriga*, *Lucena* i
Gwadalupa, przesyłały adresa uznania rejency. W
Madrycie spokojność nieprzerwanie panuje.

Jeden z oficerów *Ballasterosa* donosi, iż je-
nerał ten szukał posiłków w *Maladze*, ale ich nie
znalazł, i cofnął się do *Grenady*, z kąd ma zamiar
udać się do *Ronda*. Zamek *Penas del Pedro* roz-
począł z hiszpańskim generałem *Bessieres* układy
o poddanie się. 400 francuzów z bataliony gwar-
dyi hiszpańskiej, pociągnęły ku *Maladze*, gdzie
się znajduje około 800 konstytucjonistów.

Madryt dnia 26 lipca.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Xiąże *Angouleme* wyjechał dziś z *Ma-
drytu* do *Sewilli*. Towarzyszyły mu 3 batalio-
ny gwardyi i szwadron jazdy. Marszałek *Oudinot*
(Xiąże *Reggio*) pozostał jako dowódca w *Madrycie*.

Jenerał *Quesada* wyciął w pień bandę ge-
rillasów, która tak była zuchwała, iż ukazała się
pod bramą stolicy tutejszej.

Jenerał *Molitor* ciągnie z korpusem swoim
ku *Kadyzowi*. W *Walencji* sprowadzają działa
wielkiego kalibru na okręty, dla postania ich do
portu *St. Maria*.

Zapewniają, iż *Romanillas*, *Vigod* i trzej de-
putowani Stanów w *Kadyzie*, składają kommissyą
do podania projektu odmian w konstytucyi, wed-
ług zasad konstytucyi angielskiej.

W *Girafes*, stoi wojsko konstytucyjne, prze-
ciwko któremu wychodzi jenerał *Quesada*.

Rząd nasz odebrał z *Kadyzu* wiadomości, do-
chodzące do d. 20 b. m., iż Król i rodzina jego są w
dobrém zdrowiu. Braknie tam świeżey wody i
drzewa do gotowania. Jenerał *Riego* nie może
się już pokazać w mieście.

W *Sewilli* wyszedł surowy rozkaz względem
żeglugi na rzece *Gwadalkiwir*. Zaden statek nie
może płynąć ku *Kadyzowi* i wyspie *Leon*, ani
mieć związku z obu temi miejscami: bo inaczej
będzie zatopiony, a znajdujący się na nim ludzie
i pędźni, zostaną podług praw wojennych ukarani.

Jenerałowie *Ballasteros* i *Zayas* potoczyli się
w *Grenadzie* i chcą ciągnąć do *Andaluzyi*.

Postanowiła rejencya, iż komandery i dobra
infantów *Don Carlos* i *Don Francisco* podlegają opła-
cie podatków krajowych.

Półk prowincjonalny z *Mondonego* przeszedł
d. 16 b. m. do francuzów. Wojsko *Quirogi* zu-
pełnie straciło odwagę, duch publiczny okazuje się
coraz lepszym. Jenerał *Morillo* wyprawił gońców
do dowódcy jazdy w *Farese* i dowódcy wojska
w *Ciudad-Rodrigo*, z czego spodziewać się można
dobrego skutku: całe bowiem wojsko jest bardzo
przychylnie wspomnionemu jenerałowi.

Magistrat w *Zamora* donosił pod d. 9 b. m.,
iż *Empeinado* chciał d. 7 b. m. opanować to
miasto; lecz przyzwoite rozporządzenia dowódcy
i zapal mieszkańców, którzy wzięli się do broni,
zniweczyły ten zamysł. Lud w *Zamora* okazał
największą gorliwość o sprawę królewską, kobie-
ty nawet wybiegały z garnkami, aby w potrzebie
rzuciły nimi na wojsko rewolucyjne. Dnia 8 b. m.
cofnął się śpiesznie *Empeinado* ku *Moraleja*. Na
dwókrótne wezwanie jego, aby się miasto podda-
ło, odpowiedziano z pogardą, na jaką zasłużył.

Listy z *Sewilli* donoszą, iż półk Królowey, po-
rozumiawszy się z dwoma innymi półkami i kupcami
w *Kadyzie*, ogłosił nieograniczoną władzę Króla.

Król Jmé Portugalski prosił Króla Jmci Hisz-
pańskiego o pozwolenie, aby Xiężniczki oraz *Infan-
ci Don Carlos* i *Don Sebastian*, mogli kilka mie-
sięcy bawić w Portugalii, zwłaszcza przez czas,
kiedy zwykło grozić niebezpieczeństwo żółtey go-
rączki w *Kadyzie*. Stany dały na to następującą
odповідź: „Król zapytał się w tej mierze Sw-
ojey Rady Stanu, a ta oświadczyła, iż żądane pozwo-
lenie nie może być danem.“

Oficer osady kadyxkiej przepłynął śmiało
przez kanał, przybył do *Puerto Santa Maria*, i
przywiózł jenerałowi *Bordesoult* nader ważne wia-
domości.

Wielu zbiegów przybywa z wojska *Miny* do
Saragossy. Przechody wojska przez *Walencyę*
trwają ciągle.

Piszą z *Igulada* pod d. 25 b. m.: „Nieprzy-
jacieli tu nas nie czekał; wypędził go jenerał *Tru-
melin*. We wsi *Jama* mieliśmy 150 ludzi z 26go
półku. Nieprzyjaciel uderzył z przewyższającą siłą
na ten oddział, który się cofnął. Ruszył wtedy
sam marszałek *Moncey* i wieś odzyskał, a nieprzy-
jacieli cofnął się do *Certera*. Baron *Eroles* miał
także odnieść wielkie zwycięstwo:“

FRANCYA.

Paryż dnia 1 sierpnia:

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Król dał dziś prywatne wysłuchanie Panu *Sid-
ney Smith*.

Monarcha nasz wydał dnia 16 lipca postano-
wienie, aby corok podoficerami gwardyi królew-
skiej, wojska liniowego i żandarmów uzupełnia-
no gwardyą bokową Króla i *Monsieur*; przema-
nacji do tego podoficerowie powinni mieć wzrost
przepisany, i nie więcej jak lat 30.

Wyjazd Xiążęcia *Angouleme* z *Madrytu* (pi-
sze dziennik *Gwiazda*) wzbudza ciekawość publi-
czną. Kiedyśmy wojnę zaczynali, mieliśmy przed
sobą całe królestwo, a teraz mamy jedno tylko
miasto. Zaszły cztery wielkie wypadki. Lud hisz-
pański uzbraja się przeciwko konstytucjonistóm i
bije ich; wojsko wiary istnieje i tryumfuje; ofice-
rowie *Miny* są pobici; i nakoniec Xiąże przyby-
wa pod *Kadyz*.

Między poległymi w czasie wycieczki z *Ka-
dyzu*, ma być także jenerał *Lallemand*, któremu
kula działowa obie nogi urwała.

Fregata angielska, która się pod *Kadyzem*
pokazała, otrzymała rozkaz udania się do portu
St. Lucar, z kąd zawiezie Pana *A. Couri*, posła an-
gielskiego przy dworze hiszpańskim, do *Gibraltaru*.

Dnia 2. List z *Madrytu* pod d. 27 z. m. do-
nosi o karcie drożney, którą sam Xiąże *Angoule-
me* ułożył. Wyjechał z *Madrytu* d. 28 lipca, i u-
dał się do środkowego miejsca działań wojsko-
wych, pod mury *Kadyzu*, dokąd d. 23 sierpnia
przybyć myśli. Przywiązanie wojska do swego
dostojnego wodza (pisze *Monitor*), i radość, jaką
wzbudza obecność tego Xięcia, przechodzą wszel-
kie opisanie. Wojsko, które Xięciu towarzyszy,
jest podzielone na trzy kolumny. Xiąże znajdują
się w środku drugiej. Gwardya bokowa odebra-
ła rozkaz, aby była w gotowości do pochodu.

Pod d. 24 lipca nadesłano z *Puycerda* nastę-
pujący wykaz znalezionych w *Kordonie* pieniędzy
i sprzętów wojskowych: 40,000 piastrow, które
należały do gubernatora; 16 skrzyń napełnionych
pieniędzmi, które należały do jenerała *Miny*; wo-
rek z pieniędzmi, które wzięła kassa osady; 4,000
tornistrów zostawionych przez wojsko *Miny*, dla
łatwiejszego skutecznienia wyprawy ku *Vich* i
w góry *Kordony*; wszystkie mantelzaki oficerów
konstytucyjnych, a nareszcie zapasy żywności i
i potrzeb wojennych na rok cały. Teraźniejsza
osada warowni składa się z 600 milicyi królew-
skiej *Manrezy*, z batalionu francuzów, i batalionu
dywizyi jenerała *Eroles*; ostatni batalion jest szcze-
gólniej przeznaczony do straży bram miejskich i
twierdzowych.

Odebrano tu przez telegraf wiadomość, iż fre-
gata *la Cybelle* popłynęła d. 31 lipca do *Lisbony*
z Baronem *Hyde de Neuville*, posłem naszym przy
dworze portugalskim; w tymże czasie wypłynęły
także z tamtąd: fregata, korweta, bryg, i inny sta-
tek, dla działania wspólnie z eskadrą, trzymającą
Kadyz i *Korunnę* w zamknięciu.

Monitor umieścił następujący artykuł: „Woy-
sko francuskie, wkroczywszy d. 7 kwietnia do Hi-
szpanii, przed 7 sierpnia przeciągnęło po wszyst-
“

kich prowincjach tego wielkiego kraju, i oswobodziło je. Trzeba mu było dotknąć wszystkich prawie miasec tego rozległego królestwa: wszędzie bowiem zbrojne bandy rewolucyjne uciskały lud bezbronny. Lud ten wychodził na spotkanie zbawców swoich, i znaczna większość narodu oświadczyła się przeciwko przemocy stanów. Obwarowane miejsca służyły za przytułek niedobitkom wojska Riego i Valdesa, oraz najzapaleńszymi demagogom półwyspu: niektóre z nich są już w mocy naszej. Zajęcie Ferrolu, którego skutkiem prędzej lub później musi być zajęcie Korunny, jest jedną z najsłabszych ran, jakie można było zadać szczytkom facyi. Z Korunny przychodziły dotąd wszelkie posiłki w ludziach, pieniądzu, broni, które rewolucyoniści europejscy braciom swoim w Hiszpanii posyłali. Kastylia, Asturya i Leon mogły być być napastowane w tyle wojska naszego, póki jeszcze Ferrol i Korunna zostały w mocy nieprzyjaciela; najszybciej korsarze szczególnie z tych portów trudnili się rzemiosłem swoim; nakoniec, znajdujemy także w Ferrolu to, co nam jeszcze do ścisłego zamknięcia Kadyxu braknąć mogło; a dywizya Jenerała Bourke będzie mogła po ożęści udać się tam, dokąd ją dalsze środki powołują. Groźna artyllerya, zebrana w Narbonne i Bajonnie, ciągnie dziś ku Barcelonie i Pampelunie. Obłężenie ostatniej twierdzy zacznie się pod kierunkiem marszałka Lauriston, który potem przedsięwzięcie obłężenie Leridy, St. Sebastiani i Santona są ciągle ściśle zamknięte, i wiadomy jest prawie dzień, kiedy niedostatek żywności, przymusi je do otwarcia bram. Część połączonego z nami regularnego wojska hiszpańskiego, wynoszącego 28,000 ludzi, użyta będzie do zamknięcia Alicante, Kartageny, Badajoz, Ciudad-Rodrigo. Kontrrewolucya w Portugalii odjęła ważność dwóm ostatnim twierdzom, które (jak mamy przyczynę sądzić) nie omieszkają wkrótce uznać prawej władzy. Najsławniejsi jenerałowie Stanów, Abisbal, Sarfield, Morillo, znajdując się już w szeregach naszych, a ostatni zachował wojsko wierne Królowi, zostającemu w niewoli. Ustanowiona w Madrycie Rejencya jest uznaną od wszystkich prowincyj hiszpańskich; reprezentanci dworów, rossyjskiego, austriackiego, duńskiego, francuzkiego, pruskiego, rzymskiego i sardyńskiego, urzędują przy niej, i w obliczu ludów władzę jej utwierdzają; przymierze służy jej za moralną podporę; a Francya pomaga jej zbrojną swoją siłą; zajmuje się urządzeniem swojego skarbu i wojska, a coraz większe jej działania będą miały wielki wpływ na utrzymanie porządku. Xiążę naczelny wódz, w przeciągu niespełna 5 miesięcy, dokonał tak nadzwyczajnego dzieła. Utworzenie nanowo wojska francuzkiego, powrót białych chorągwi, zniszczenie mamidło trójkolorowej kokardy, przemiana politycznych nieprzyjaciół w towarzyszy oręża, połączonych z nami pod jednym namiotem, dwie rewolucye za jednym razem przytłumione, odzyskanie stopnia wojskowego Francyi w Europie; takie są do dziś dnia niezaprzeczone wypadki wojny hiszpańskiej. Przysposobiony syn najdosłowniejszego Monarchy, bogatę Xiążę, któremu niebo po tylu cierpieniach, tak wielką sławę zachowało, Xiążę Angouleme, chce ukończyć to dzieło. Ze środkowego miejsca Hiszpanii czuwał nad działaniami wojskowemi, przedsięwziętymi w różnych prowincjach; a teraz po ich ukończeniu, kiedy wszystko pod Kadyzem przysposobiono, przeniesie główną swoją kwaterę do Sewilli, aby obecnością swoją wzbudził nowy zapal w żołnierzach. Myślał d. 28 opuścić Madryt, po zdaniu tam dowództwa wojska zaenemu marszałkowi, Xięciu Reggio. Znajdująca się teraz w Grenadzie dywizya jenerała Molitor, poszła tam znaczne oddziały, a 50,000 francuzów połączają się z wojskiem rojalistowskim hi-

szpańskiem pod Kadyzem. Wspólne ich siły, wspierane flotą naszą, i rozporządzeniami czynionymi przez jenerała Bourmont w Sewilli, obiecują najsłabszy skutek. Król powiedział posłowi Najjaśniejszego wieźnia konwencyi kadykskiej: *Bóg dotąd tak widocznie dawał opiekę słusznym sprawie, iż z zupełną ufnością mogę się spodziewać dalszej wszechmocnej jego pomocy. Co do mnie, polegając na otwartości zamiarów moich i moich sprzymierzeńców, niezmiennie postanowiłem, póty nie składać oręża, dopóki szczęśliwość Hiszpanii, wolność jej Królowi, a spokojność w Europie, zagrożona rozruchami w oyczyźnie WPana, nie będą przywrócone.* Wielkie te słowa sprawdzają się, i Francya nie będzie się już obawiała rewolucyi.

ANGLIA.

Londyn dnia 26 lipca.

(z Gazety le Conservateur Impartial.)

Gazety kadykskie starały się urzetelnic pogłoskę, że admirał francuzki, oblegający port tego miasta, miał oświadczyć, iż dozwoli wszystkim neutralnym statkom do niego zawijać, po zbliżeniu się do okrętu admirałskiego, dla stwierdzenia, iż nie mają na sobie podróznich. Ta nowina nie zasługuje na żadną wiarę. Prawa wojenne, uznane przez wszystkie oświecone narody, upowazniają francuzów do zabronienia wejścia do portu kadykskiego każdemu ktobykolwiek był.

Każdy goniec, przybywający z półwyspu donosi, że niektóre osoby znakomite opuścili sprawę, którą czas i doświadczenie dowiodły, że nie jest sprawą ich kraju. Jakoż nasi radykaliści nie przestają przypisywać ich odstąpienia, chęci złota lub zdradzie. Lecz jeżeliby złoto miało pociągnąć hiszpanów do krzywoprzysięstwa, czemu się działo, że Bonaparte, któremu zapewne nie zbywało, ani na tym środku podejścia, ani na chęci do jego użycia, nie mógł nigdy żadnego przeciwnego sobie jenerała przekupić? A co więcej jeszcze dodaje mocy temu dowodowi, jest to, że ludzie, którzy się z nim bili wówczas, są właśnie ci sami, którzy dzisiaj mają rzecz spólną z francuzami.

Lecz taka jest stara taktyka liberalizmu. Kiedy jaki jenerał albo statysta powstaje przeciw swemu Królowi; jest to dobry patriota, człowiek obdarzony umysłem wspaniałym, charakterem wyśzłym, wielki przyjaciel wolności swojego kraju. Ci, co opowiadają te waleczne czyny, nie znają zgoła wyrazów buntu, zdrady, wiarołomstwa, i podejścia: lecz czyliż on weydzie w siebie samego; czyliż wyzna swój błąd; czyliż opuści bezbożną facyę; czyliż nakoniec przestanie być buntownikiem. Ach wtedy wcale co innego: nie (mówią oni), nie ma potwory, co by do takiej bezczelności zdolną była, jeśli nie został ujęty, uwiedziony i przekupiony, złotem nieprzyjaciela. Taka jest logika jakubów.

NIEMCY.

Od brzegów Menu dnia 2 sierpnia.

(z Korrespondenta Hamburskiego.)

Rozchodzi się pogłoska o nowym kongresie europejskim, którego miejsce w Wiedniu, a epokę, w przyszłym październiku naznaczają; łatwo przypomnieć, że Pan Chateaubriand zdawał się utrzymywać, iż pytanie względem Hiszpanii potrzeba będzie rozwiązywać z drugiego stanowiska, mając wzgląd na czystą francuzką, a potem na europejską, sprawę. Słychać, że mocarstwa drugiego i trzeciego rzędu będą także należały do tych obrad.

Gazeta w Karlsruhe wychodząca utrzymuje, iż między Anglią i Danią, również między Anglią i Szwecyą, robią się układy, które do ścisłego związku z mocarstwem zbliżyć mogą.

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Wojennego Litewskiego Gubernatora.

Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

Wilno dnia 15 sierpnia v. s. 1823 Roku.

О Б Ъ Я В Л Е Н И Е.

Императорское Вольное Экономическое Общество къ Г. Управляющему Виленскою Губерніею препроводило по нѣскольکو экземпляровъ двухъ сочиненій: перваго. О фландрскомъ сельскомъ хозяйствѣ въ нынѣшнемъ его состояніи, какъ служащее надежнѣйшимъ средствомъ къ усовершенствованію земледѣлія и благосостоянія помещиковъ; а другаго: описаніе земледѣльческой машины, коюрая замѣняетъ большее число работниковъ и облегчаетъ пруды. Сими сочиненіями, цѣна первому 3 руб., а последнему 5 руб. ассигнаціями. А потому благоволять любители хозяйства и земледѣлія, желающія приобрести одо или оба сіи сочиненія уведомить о мѣсѣ, гдѣ желаютъ получить шаковыя сочиненія, и прислать подъ адресомъ Управляющаго Губерніею по вышеозначенной цѣнѣ деньги, за которыя безъ дальнѣйшей издержки на пересылку требуемое сочиненіе доставлено имъ будетъ. Секретарь А. Лазаровичъ.

О г л о с з е н і е.

2. Cesarskie Wolne Towarzystwo Ekonomiczne do P. Zarządzającego Gubernią Wileńską przysłało po kilka exemplarzy dwóch dzieł: 1sze O wiejskiem gospodarstwie we Flandryi, w teraźniejszym jego stanie, jako służące za najsukieczniejszy środek do udoskonalenia gospodarstwa i dobrego stanu właścicieli ziemskich; a 2gie: Opisanie machiny do podnoszenia ziemi, która zastępuje wielką liczbę robotnika i ułatwia pracę. Cena tych dzieł: pierwszego 3 ruble, a drugiego 5 rubli assygnacyami. Miłośnicy gospodarstwa i rolnictwa, chcący mieć jedno, albo oba te dzieła, zechcą uwiadomić, dokąd one mają być przysłane, i przysłać pod adresem Zarządzającego Gubernią pieniądze, według cen wyżej wyrażonych, za które, bez dalszych wydatków na przesyłkę, żądane dzieło zostanie im przysłane. Sekretarz A. Lazarowicz.

o Zbiegach.

1 Od Litewsko-Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż wzięty w mieście Wilnie bez paszportu cygan Ignacy Jerzego syn Woydałowicz, który między innemi na examinie wyznał, że od urodzenia ma lat 15, rodem z guberskiego miasta Wilna, i że jakoby według rewizyi zapisany w tutejszém mieszczaństwie; lecz jak takowe wyznanie po uczynionej przez pośrednictwo wileńskiej miejskiej policyi wyprawki okazało się niesprawiedliwém; tak dla nieokazania do potwierdzenia tego najmniejszych dowodów, na mocy Ukazu Rządzącego Senatu pod dniem 29 augusta 1807 r., według rezolucyi Rządu pod dniem 22 maja 1823 roku nastaley, uznany włóczęgą i na mocy tego paragrafu Naywyższego Jego Cesarskiej Mości rozkazu pod d. 23 februaryi 1823 roku, danego Rządzącemu Senatowi; dla odprawienia do Syberyi na posilenie odesłany d. 26 tegoż maja podług urzędzenia o posyłających się, do tobolskiego Prykazu zsyłkowych, o czem zgodnie z 12, 13, 14 i 15 punktem tegoż Naywyższego Ukazu, uwiadamiają się właściciel tego włóczęgi albo gromada do której należał. Przymioty pomienionego włóczęgi: wzrostu 2 arszyn i wierszków; twarzy podługowatey, czystey, włosow na głowie i brwiach czarnych, na brodzie znak od ukąszenia od konia, oczu czarnych, nosa miernego ostrego, na przedzie wierzchoich zębów niema. Dnia 21 julii 1823 roku. Sowietnik Białocki. Sekretarz Kleyst. Stołanaczelnik Suchocki.

Od tegoż Rządu ogłasza się, iż wzięty w mieście Wilnie bez paszportu cygan Jerzy Mateusza syn Fiedorowicz, który między innemi na examinie wyznał, że od urodzenia ma lat 17 rodem jakoby z guberskiego miasta Wilna; lecz po u-

czynieniu przez miejską policyą z miejską dumą wyprawki, okazał się w skazkach niezapisanym; dla nieokazania do potwierdzenia tego najmniejszych dowodów, na mocy Ukazu Rządzącego Senatu pod dniem 29 augusta 1807 roku, według rezolucyi Rządu pod d. 22 maja 1823 r. nastaley, uznany włóczęgą, i na mocy 10 paragrafu Naywyższego Jego Cesarskiej Mości rozkazu pod d. 23 februaryi 1823 r., danego Rządzącemu Senatowi; dla odprawienia do Syberyi na posilenie odesłany d. 26 tegoż maja, podług urzędzenia o posyłających się, do tobolskiego Prykazu zsyłkowych, o czem zgodnie z 12, 13, 14 i 15 punktem tegoż Naywyższego Ukazu uwiadamiają się właściciel tego włóczęgi lub gromada do której należał. Przymioty pomienionego włóczęgi: wzrostu 2 arszyny 3 wiersz.; twarzy podługowatey czarniawey, włosow na głowie brwiach i wąsach czarnych, oczu czarnych, nosa długiego, grubego, z lewey strony wierzchniego zęba niema. Dnia 21 julii 1823r. Podpisy jak wyżej.

W Redakcyi Kuryera Litewskiego są do przedania następujące nowe dzieła:

Bóg, Oda Derżawina, przekład Ignacego Szydłowskiego. kop. 10.

Kurs roczny fizyki eksperymentalney w cesarskim uniwersytecie wileńskim, przez Felixa Drzewińskiego filozofii doktora czwarty raz publicznie wykładany. Z figurami w VII tablicach. rub. 5.

Poezye Stanisława Trembeckiego, z popiersiem autora podług rysunku wiedeńskiego. Wydanie trzecie powiększone, z dodaniem objaśnień do Zofijówki. Tomow dwa. rub. 1.

Poezye Józefa Szymanowskiego. kop. 75.

Mysliwiec, ballada z Büngera, przekład Antoniego Edwarda Odyńca. kop. 10.

Krótkie opisanie choroby owiec, pochodzącej od robaków w wątrobie zwanej motylce, wydane w języku rosyjskim przez Cesarskie Towarzystwo gospodarstwa wiejskiego w Moskwie, a staraniem i nakładem JW. Eustachego Karpia, Marszałka gubernii Litewsko-Wileńskiej, członka tegoż towarzystwa, na polski język przełożone i wydrukowane. kop. 15.

Wiejski posazek szacowna wdzięczność. Tłumaczył z francuzkiego W. Ciechanowski. kop. 35.

Kucharz doskonały w wybornym guście z oszczędnością dogodny, czyli sposob gotowania różnych potraw z mięsa i ryb, robienia do nich gęszczow, sosow, galaretow; pieczenia pasztetow, tortow, ciast; smażenia z wszelkich gatunkow owocow konfitur, cukrow; tudzież dystylowania rozmaitych dobrych wódek, likworow, syropow; przytym ciekawe sekreta doświadczone, do wiadomości w domowém gospodarstwie potrzebne; utrzymywanie, i konserwowanie w spiżarni znajdujących się żywności, warzywów, ziół i t. d. dla wygody obywatelow, obywatelek i gospodyń przedrukowany. Edycya trzecia. Tomow dwa, z dwiema rycinami. rub. 1.

Apey darima walge ysz Kiarpiu islandu pagal datiryma Teodora Brandenbarga aptiekoriaus Molulawe ant upes Dniepra drauga daugiel draugiszoziu mokitū. Pārdieja ysz lānkyszka S. S. Zemaytys. kop. 7½.

1 Dom Księcia Jenerała Puzyny na ulicy ś. Michalskiej, ze stajniami, wozowniami i wszelkimi wygodami, jest do zaarędowania od ś. Michała; rocznie lub trzyletnie. Ktoby o to chciał tentować, niech się uda do niżej podpisanego, mieszkającego w domu konsystorskim naprzeciw kościoła katedralnego, a tam o cenie i warunkach poinformowanym zostanie. Teofil Kwiatkowski Kolegialny Sekr. Pocztamtu Lit.

Sąd Exdywizorski.

1. Sąd Taxatorsko Exdywizorski dla usatysfakcyonowania kredytorów zeszlých Zygmunta i Maryanny z Potockich Kracych Litewskich, rodziców Alexandra Pułkownika lejba Gwardyjskiego jegerskiego pułku, i żyjącego Xawerego synów Grafów Grabowskich, Dekretem remissyynym Sądu Głównego Grodzieńskiego 2 Departamentu w dniu 4 maja terażniejszego roku ferowanym przeznaczony, w terminie z tegoż dekretu wypadającym to jest: w dniu 2 julii 1823 roku do majątności Teolina w Powiecie Wołkowyskim sytuowanej w komplecie z niżej podpisanych osob złożonym przybywszy; urządził Administracją dobr Konkursowi uległych; na wszystkich w ogólności zeszlých Kracych, i ich Synów Grabowskich kredytorach stawających, i niestawających, komportacją wszelkich papierow, nastanie ich długow, i pretensyow, tudzież nadpłaty kapitałow, i procentow, dowodzić zdolnych; niemniej rachunkow, korrespondencyow, kwitow, notat, i wszelkich pism, ku temu celowi posługujących, dnia pierwszego septembra terażniejszego roku przy rejestrach w kancelaryi Ziemskiej Powiatu Wołkowyskiego, z obowiązkiem zaprzysiężenia spełnić się powinna, pod winami sprzeciwieństwa nakazał. Dalsze prawidła remissyynego Sądu Głównego dekretu wykonał; i celem ukończenia ostatecznego poruczoney sobie czynności, termin powtórny w dniu piętnastym nowembra terażniejszego roku naznaczył. Na który, ażeby wszyscy z jakiegokolwiek względu do dóbr Teolina z attynencyami w Powiecie Wołkowyskim sytuowanych, i do dalszego funduszu zeszlých Kracych, rodziców Alexandra pułkownika i Xawerego synów Grafów Grabowskich rozczący pretensyą, w majątności Teolinie w Powiecie Wołkowyskim Gubernii Grodzieńskiej znajdującey się z dowodami stawili się, i należności swoich pod upadkiem nazawsze, czyli ammissyą onych dowodzili, Sąd Taxatorsko-Exdywizorski przez niniejszą w Gazetach Sankt-Petersburskiej, Kuryera Litewskiego, i Warszawskiej trzykrotnie umieszczającą się awizacyą wzywa, i obowiązuje. Dat w Teolinie dnia 5 julii 1823 roku.

Jerzy Olendzki Prez. Ziem. Wołkow. i Exdywizor. Dominik Włodek Sędzia Exdyw. Leopold Rószczyk Sędzia Exdywizor. Regent Wincenty Janowski.

1. Sąd Taxatorsko Lokacyyny za Dekretem Remissyynym Sądu Głównego dla domiaru satysfakcyi wierzycielom JW. Antoniego Micewicza b. Marszałka Rosień. w dobrach Goryszach w Powiecie Rosińskim poruczone dzieło konkursowe ułatwiający; chociaż czynioną awizacyą w Gazecie Kuryera Litew. promulgatę dekretu oczewistego na dzień 20 przeszłego mca lipca zamierzył: gdy jednak dla wielkości dzieła, a ztąd dla niepodobieństwa rychłego ułatwienia wszystkich w tym interesie przyniesionych stosunkow i okoliczności, wyspieszyć na termin zakreślony nie mógł; i w dniu wyrażonym dekret promulgowanym nie został, dopiero więc, gdyby strony, dla następnych w progresie interessu stopni, niewiadomością nieskładały się; powtórnie postanowił też strony zawi-

domić, że nieodmiennie dnia 20 terażniejszego miesiąca sierpnia w dobrach Goryszach dekret między JW. Micewiczem a jego wierzycielami ogłaszać pocznie. Oczem podając dla trzykrotnego zaawizowania niniejsze ogłoszenie do Gazet Kuryera Litewskiego o wolności przyjęcia onego poświędca.

Franciszek Kleczkowski Sędzia Ziem. Ptu Troc. Exdyw. Józef Olszański Pisarz Ziem. Ptu Wileń-Exdywizor. Jan Brodowski Sędzia Grodz. Br. Exdywizor. Regent Wincenty Danksza.

3. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski funduszu zesłego Józefa Benedykta Pietkiewicza Regenta, za remissą Ziemstwa Upit. w dniu 3 lipca tego roku w majątności Pomornokach w powiecie Upit. zebrany, przez dekret akcessoryyny w dniu 4 tegoż miesiąca ferowany, zjazd ostateczny na dzień 6ty sierpnia przeznaczył i w temże czasie rozbiorem całej sprawy zająć się u-determinował. Zeby zaś interessowane strony o tym konkursie dostateczną otrzymały wiadomość i mające się zapisać amissyi nieuległy, niniejsza w Gazecie umieszcza się awizacya.

Regent Sądu Exd. Jan Jasiński

Wolno drukować, Sędzia Ziemski Upitski i Exdywizor, Augustyn Kordzikowski.

P o z e w.

3. Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego Całą Rossyą etc. etc. etc.

Pozew edyktałny przed Sąd Taxatorsko-Exdywizorski mocą dekretu 1818 junii 30 i Ukazu 1822 gbra 6 Sądu Głównego 2go Departamentu Gubernii Litewsko Wileńskiej w majątku Podbrzeziu w parafii Podbrzeskiej w powiecie i Gubernii Litewsko-Wileńskiej położonym, na satysfakcyą wierzycielom Adama Ciechanowieckiego exystujący z instancyi Urodzonych Antoniego Sędziego Granicznego, Jana b Sędziego Ziemskiego urzędników Powiatu Wileńskiego, Józefa Assesora Sądu Głównego 1go Departamentu Gubernii Litewsko Wileńskiej braci rodzonych Ciechanowieckich sukcesorów Adama Ciechanowieckiego, którzy adcytują poszczególne, imo Krzysztofa Skrzydlewskiego Kapitana do zapłacenia rubli 60 w roku 1809 januaryi 31 dnia z banku Józefa Houwalta pieniędzy Adama Ciechanowieckiego wziętych, dotąd nieoddanych, z procentem wypadającym i expensu prawnego rubli 15, 2do Józefa Bielkiewicza Kandydata Medycyny i jego sukcesorów jakie zostają i posiadają successyą o r. sr. 450, w roku 1814 xbra 16. zapożyczonych u Adama Ciechanowieckiego z obowiązkiem odpłacenia w roku 1815 marca 19 rubli 175, a resztę w roku 1816 apryla 23 rubli 250 dotąd nieuspokojonych; 3tio Stanisławowi Sadowskiemu Staroście Robczyńskiemu i jego successorom jako zawiniającemu sumię 12,000 zł., Jakubowi i Wiktorji z Towiańskich Dobrzyńckim w roku 1782 januaryi 15 dnia, po których successyja spadła na Piotra Dobrzyńckiego Chorążycy wojsk uzarskich, któren w roku 1808 julii 5 dnia Adamowi Ciechanowieckiemu przełał i ewikcyą w razie nieodzyskania na swym majątku opisał, przeto zasądzenia poszukuje się tak na Sadowskim obligodawcy i successorach onego, jakoteż na przelewającym Pietrze Do-

brzenieckim summy 12,000 zł. z procentami i expensem prawnym; 4to Antoni Sutocki w roku 1816 Julii 20 zapożyczył rubli 30, u zeszłego Adama Ciechanowieckiego; 5to Józef Przyjałgowski w roku 1778 marca 1 u Franciszka Ciechanowieckiego, oycy Adama Ciechanowskiego zł. pol. 148 zapożyczywszy do dziś dnia nieopłacił; 6to Xiądz Józef Ciechanowiecki Kanonik Zmuydzki u Franciszki z Nagurskich Ciechanowieckiej Starościny Duńdziańskiej summy TB. 141 z terminem oddania w roku 1757 w dzień ś. Jerzego na zapis obligacyyny z listem na przyznanie zapożyczył, w roku 1777 mca apryla 11 in vim obligu TB. 40 nadpłacił, jak świadczy na tymże obligu Franciszka Ciechanowieckiego nadpis, reszta dotąd uspokojonym nie jest; 7mo Starozakonny Chaim Szmuyłowicz obywatel Wileński na zapis obligacyyny z listem na przyznanie summy zł. pol. 2,000 u Franciszki z Nagurskich Ciechanowieckiej Starościny Duńdziańskiej z terminem oddania w roku 1757 w dniu ś. Jana Chrzciciela zapożyczył i takowey summy do dziś dnia nieoddał, a tak żałujący delatores tak na zawiniających, jakoteż ich successorze z procentami należnemi i poodzielnie na każdym zawiniającym expensu prawnego po rubli 15 sądzienia dopraszają się oddzielnie; poósmie z Reinholdem i Mikołajem Rehbindierami z dokładem opieki jako synowcami po zeszłym Włodzimierzem Rehbindierze Generale i Kawalerze wielu orderow tak do stannosci w jak nayrychlejszym czasie przed Sądem Exdywizorskim agitującym się massy funduszu zeszłego Adama Ciechanowieckiego Foczmaystra, jakoteż o usprawiedliwienie tego wszystkiego o co tylko we wszelkich stosunkach zostaną pociąganemi przed témże sądem do odpowiedzialności, oraz do wyświecenia wszelkiego funduszu zeszłego Adama Ciechanowieckiego z powodu śmierci Heleny z Rehbindierow General Leytnantowey Hrabini Liewienowey po mieczu na żałujących delatorow w dom powracający, i przynależny do usatysfakcyonowania kredytorów nieraz wspomnionego zeszłego Adama Ciechanowieckiego Foczmaystra.

Roku 1823 augusta 4 dnia. Woźny świadcę iż pozew edyktalny powyż wzmienione osoby jakoto: JP. Krzysztofa Skrzydlewskiego, Józefa Bielkiewicza i jego successorów, Stanisława Sadowskiego i jego successorów, Piotra Dobrzyneckiego i jego successorów jako ewiktorów Antoniego Sutockiego, Józefa Przyjałgowskiego, Xiędza Józefa Ciechanowieckiego Kanonika Zmuydzkiego, i Starozakonnego Chaima Szmuyłowicza obywatela Wileńskiego, oraz JWW. Reinholdowi i Mikołajowi Rehbindierom z dokładem opieki gdziekolwiek znajdującym się; przed Sądem Taxatorsko-Exdywizorskim w Podbrzeziu agitujący się wyniesiony z instancyi WW. Antoniego Sędziego Granicznego, Jana b. Sędziego Ziemskiego Urzędnikow Powiatu Wileńskiego, Józefa Assesora Sądu Głównego 1go Departamentu Gubernii Lit. braci rodzonych Ciechanowieckich successorów Adama Ciechanowieckiego do awizacyi Gazet podałem i o stawaniu przed témże Sądem jak nayrychlejszym oznajmuję i zapowiadam.

Ignacy Maryański Woźny Ptu Wileń.
Roku 1823 miesiąca sierpnia 4 dnia. Przed

Aktami Grodz. Ptu Wileń. stawając osobiście Woźny Ignacy Maryański relacją tego Pozwu zeznał. Przyjąłem Rejent Grodz. Ptu Wileń. Józef Bohusz.

Wolno umieścić w Gazecie Kuryera Litewskiego Franciszek Paszkiewicz Sędzia Ziem. Ptu Oszmiań.

3. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski massy Siesickich w Powiecie Wilkomierskim w majątku Januszewie exystujący, z powodu nieukończoney pomiaru dóbr konkursowi uległych, i dla usposobienia obustronnych odpowiedzi, termin oczewisty namowy pod warunkiem amisyi dla niestawających w dniu 20 terażniejszego miesiąca augusta naznaczył, żeby więc o tém postanowieniu każdego z interessowanych doszła wiadomość niniejszą awizacją podaje. Stanisław Karczewski Regent Gran. Ptu Oszmiań. i Exdywizor.

3. Rząd Uniwersytetu dla zachowania przepisanego porządku policyynego, obwieszcza tych wszystkich, którzy przybywać będą na nauki do uniwersytetu, ażeby prócz świadectw szkolnych mieli z sobą pasporta od Urzędow Cywilnych lub policyynnych wydane, które za przybyciem swoim do Wilna jawić mają w Policyi, a potem składać w Uniwersytecie przy zapisaniu się do księgi wpisowey. Przypomina się także, ażeby wszyscy uczniowie przyjeżdżający mieli przepisane mundury akademickie. Dnia 7 sierpnia 1823 roku.

Sekretarz Felix Mierzejewski.

Bydło Tyrolskie.

2. Do przedania w majątności Hoduciszki zwaney w powiecie Zawileyskim cztery mile od Swieńcian i tyleż od Widz położoney. Jest czternaście krow stanownych; sześć pierwiastek i dwa buhaje i kilkoro cieląt. Wszystkie bydło, szczególnie ośm krow i buhaje, są tak piękne, że i tyrolczyki w Wilnie równie pięknych nie mieli. Komissarz tych dóbr JP. Drazewski ma moc i sztukami one przedawać, taniej daleko niż tyrolczycowie przedawali.

Przedaż publiczna.

3. Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu. Dla przedaży murowanego domu, położonego w mieście Wilnie na Święto-Michalskim zaułku Xiędza Prałata Ignacego Kontryma, ocenionego podług 10cioletniej intraty, 12,000 rubli assygn. oddanego na ewikcyą za byłych we trzech miastach Grodzieńskiej Gubernii od 1815 do 1819 roku poborców akcyzney od trunków poszliny, Józefie Houwalcie, Józefie Kollusowskim i Kontrymie Sowietniku Kollegialnym, na uzyskanie dopuszczoney od nich odkupney niedoimki, naznaczone terminy: 1szy 14, 2gi 17 następującego 7bra a 3ci ostateczny za 3 miesiące od dnia wydrukowania, które nastąpi późniet, w Sanktpetersburskich albo Moskiewskich gazetach; a zatem życzący kupić pomieniony dom zechcą przybywać na terminy do targów do tego Rządu. Dnia 23 Julii 1823 roku. Sowietnik Białocki. Sekretarz Kleyst. Guberski Sekretarz Maksimowicz.

U w i a d o m i e n i e.

2. Roku 1823 Mca Julii 28 dnia wieczor o godzinie szóstey, w obecności Superiora kła-

sztoru XX. Missyonarzów JX. Józefa Bohdanowicza i Członka Policji części 13zej Inspektora de Pertez w Domu Sierockim Dzieciątka Jezus ciągnięta została loterya na haft do sukni damskiej; z liczby 50 biletów Nr 8 wygrany, właściciel więc takowego biletu do tegoż Domu Wileńskiego Dzieciątka Jezus dla odebrania takowej sukni sam osobiście przybyć lub umocowaną osobę nadesłać raczy.

A. Buharowaka przełożona Domu Dzieciątka Jezus.

Sąd Exdywizorski.

3. Sąd Exdywizorski na rozdział majątku zezłego Antoniego Kamińskiego b. Prezydenta miasta Nowogródka dwoma remissami Sądu Ziemskiego Nowogródzkiego wyznaczony i w tymże mieście Nowogródka agitujący się, przez rezolucją dnia dzisiejszego stronom ogłoszoną, postanowił zrobić wyprzedaz przez licytacją publiczną domu murowanego zezłego Antoniego Kamińskiego w rynku miasta Nowogródka położonego z całym onego zamieszkaniem z dwóch etażów, sklepów i placu na stajnię składającego się, tudzież dwóch placów w tymże mieście bez zabudowań stojących i na oną dzień 23 i 24 augusta dla przetargów, a dzień 6 septembra tarazniejszego 1823 roku na dobiecie ostateczne został udeterminowany, o jakowych terminach przesyłając Sąd Exdywizorski do Gazet uwiadomienie, wzywa wszystkich kontrahentów którzyby czy całkowi-

cie, czy częściowo rzezonny dom i place nabyć chcieli, izby z pewnemi ewikocyami na rzezone terminu jawie się raczyli, lecz ponieważ obok skonczyły się mającej na dniu szóstym septembra licytacji, namowa w całej sprawie w tymże Sądzie Exdywizorskim abwieszczoną zostanie, aby więc na tym terminie kredytorowie zezłego Antoniego Kamińskiego dotąd swoich dopominków nie przynoszący, z temiz zwojemi pretensyami przychodzili ostrzeżga, albowiem ostatecznie w tem terminie dla nieprzychodzących kredytorow amissa zapisana zostanie. Dat w Nowogródku na sessyi Sądowej 1823 r. dnia 13 jului. Franciszek Terajewicz były Sędzia Ziem. Nowog. przydujący Exdywizor. Nikodem Kiersnowski Pisarz Ziem. Ptu Nowogródz. Exdywizor. Antoni Mackiewicz Regent Gr. Now. Exdywizor.

Wyjeżdżają za granicę.

3. Do Włoch w Xięstwo Toskańskie do miasta Sieny doktor medycyny Józef Mancvni przemieszkiwający w tem kraju od 1812 roku i tam ma pozostać bez powrotu,

3. Przez Lwow do Królestwa Pruskiego wdowa Johanna Elser dla familiynych interessów z terminem zabawienia tam rok jeden.

Kurs wileński na assygnaty od dnia 7 sierpnia rubel srebrny 3 rub 77½ kop., czerwony złoty nowy r. 11 kop. 70, stary r. 11 kop. 52, imperyal r. 36 kop. 60½.

Dzierżawa 12letnia.

3. Skutkiem zaleceń Zwierzchności, Izba Skarbowa Litewsko-Grodzińska ogłasza niniejszém, iż majątki wakujące, w dołączającej się tabelli wyrażone, oddawać się będą z licytacji w dwónastoletnią arendowną dzierżawę od dnia 12 kwietnia następnego 1824 roku. Wszyscy więc życzący wziąć je w arendę, raczą przybyć do teyże Izby Skarbowey z odpowiedniami kaucyami w terminach: pierwszym 10, drugim 20 grudnia tarazniejszego i trzecim ostatecznym 22 stycznia następnego 1824 roku. Działo się na sessyi w mieście Gubernskim Grodnie dnia 20 lipca 1823 roku.

Radzca Izby Skarbowey Symonolewicz. Sekretarz wydziałowy Dolński.

Tabella dobr Skarbowych w Guberni Litewsko Grodzińskiej położonych, oddających się w dwónastoletnią dzierżawę od dnia 12 kwietnia 1824 roku.

Z	Nazwiska dóbr.	Folwarki	W sie	Liczba		Ilość Ziemi.				Roczna in			
				dymow	Dusz płci męskiej	Gruntu mego	oro 1 łak	Lasu i zarośli	Włoki	Morgi	Włoki	Morgi	Rubli
<i>w Powiecie Grodzińskim.</i>													
1	Koniustwo Litewskie	—	6	151	286	57	—	—	—	—	—	640	44½
<i>w Powiecie Lidzkim.</i>													
2	Dzierżawa Łukance	—	—	—	—	4	—	—	1	—	—	9	—
3	— — — Oszmianiki	—	—	—	—	9	—	—	—	—	—	25	95
4	— — — Uholniki	—	—	—	—	1	4½	—	—	—	—	13	20
<i>w Powiecie Nowogródzkim</i>													
5	Dzierżawa Kucharzewszczyzna	—	—	—	—	1	23¼	Las niewymie-	—	—	—	32	—
6	— — — Lipniski	—	—	—	—	1	12½	rzony.	1	20½	—	9	—
<i>w Powiecie Woszkowskim.</i>													
7	Dzierżawa Menczele	—	—	—	—	—	—	Ziemia nie wymierzona wy-	—	—	—	47	70
<i>w Powiecie Brzeskim.</i>													
8	Folwark Mrozowice	1	3	38	9½	—	—	Obszerność gruntow nie jest	—	—	—	1500	—
9	— — — Zamszany	1	1	43	151	51	10	Lasu i zarośli	—	—	—	1275	—
<i>w Powieci Kobryńskim.</i>													
10	Starostwo Drużyłowskie	2	4	95	257	50	15	na 2½ mili.	—	—	—	1125	11½
<i>w Powiecie Słonińskim.</i>													
11	Jezioro skarbowe Bobrowickie	—	—	—	—	—	—	w tey illosci sianozęcie i małe zarośle	—	—	—	75	—

Radzca Izby Skarbowey Symonolewicz. Sekretarz wydziałowy Dolński.